

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Theognosto Presbytero. 155.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

σε τε δε, εις τῆς ποσούτης μαρίας ανε-
νεγκοιτε. ανερέγκοιτε δε, εις τοὺς ανε-
νεγκόντες ζηλώσετε. ζηλώσετε δε, εις
ἀρετῆς ἀνπλάσοιθε. ἀνπλάσοιθε
δε, εις βασιλείας ἐραοδείητε. ἐραοδείη-
τε δε, εις τὰ βλεπούμενα, παρῶσχεμα
εἶναι νομίσετε. νομίσετε δε, εἰαν τίω εἰδέ-
ναι αὐτῶν χεταμαθοιτε. μαθήσοθε
δε, εις τὸ ἑπικηρον αὐτῶν θεωρήσετε.
θεωρήσετε δε, εἰαν ἀδεχάσοις ὀφθαλμοῖς
θεάσοιθε. θεάσοιθε δε, εις τῶν οὐρανῶν
ἀνθέξεοθε. ἀνθέξεοθε δε, εις τὸν τῆς ψυ-
χῆς ὀφθαλμῶν διορατικώτερον χετα-
σκευάσετε. χετασκευάσοιτε δε, εις τὸν
τὸ θεῖον σωεχῶς σποβλέσωεν εἰδίσει.

Ωφελίω χολατικῶ. ρνδ.

Τὸ σαφές τῶ στυμῶ χεκραμῶνον. ὁδὸν
ἀσαφές τῶ ἀκρωμῶνον, τὸ λεγόμενον,
χετασκυλάζει.

Θεογιώσῳ παρεσβυτέρῳ. ρνε.

Ὁ αὐδιδμος, καὶ πάσις εὐφημίας ἀ-
ξίος Τιμόθεος ὁ ἀναγιώστης, ἕτοις ὄρ-
θως ἐβίωσεν, ὡς μηδένα διωκῆναι εἰ-
πῶν, ὅτι εἰδαιμάζετο μόνον, ὁδὸν ἠγαπα-
το δὲ τὸ μόνον γὰρ τῶ τῆς ἀρετῆς ἐραῖν.
τὸ δὲ τῶ τῶ φορτικώτερον φεύγειν, ἐξ
ἴσις ἐκαρπούτο, ὁδὸν καὶ ἀφῶ τὸ τῆς
γιώμης κόσμιον, τῶ μόνον ἠλικιωτῶν
παρεσβύτερος, τῶ δὲ παρεσβυτέρων ἠ-
λικιωτῆς ἐδόκει. τῶ μόνον νυθετεῖν, οἷος
τε ἂν, τοὺς δὲ οὐδὲν ἐκιδιδὸς ἐφ' ὅτι
διορθώσοιται.

Ηουχίω λαμπαρῶ τῶ. ρνε.

Οἰκίαν μὲν ἀφῶ φανῆ, καὶ θαύματος
κρείττονα φασίε χετασκευακέαι, τῆς
δὲ ψυχῆς ἠμεληκέαι, ὡσπερ πινὸς φαι-
λοπῶτε καὶ ἔδαμνῶ. ἴδι: τοίνυν μὴ
χελῶς βελευόμηνος, ἠ μὲν γὰρ οἰκία
τῆς σῆς πλεονεξίας, καὶ ἐν τοῖς μετ' ἑ-
πατα χρόνοις κήρυξ καὶ σαπῶσα γα-
νήσειαι. ἠ δὲ ψυχὴ τῆς φοβερός ὑπο-
τήσεται πτωχείας.

getis autem, si eos, qui emerferunt, imite-
mini. Imitabimini autem, si virtutem ar-
ripueritis. Arripietis autem, si caelestis re-
gni amore teneamini. Tenebimini autem,
si ea quæ oculis cernuntur, caduca & tan-
dem interitura esse existimaveritis. Existi-
mabitis autem, si quàm nihil sint didiceri-
tis. Discetis autem, si eorum fragilitatem
animo perspexeritis. Perspicietis autem,
si incorruptis oculis ea contemplerini.
Contemplabimini autem, si caelestia arctè
complectamini. Complectemini autem,
si animæ oculû perspicaciorem reddideri-
tis. Redderis autē, si eum ad diuinû numē
contuendum perpetuò assuefeceritis.

Ophelio Scholastico. 154.

Perspicuitas cum grauitate coniuncta,
obscuritatem, vt est in prouerbio, au-
ditoribus non parit.

Theognosto Presbytero. 155.

Celebris ille, atque omni laude dignus,
Timotheus Lector, aded rectè vixit, vt
nemo sit qui dicere possit, eum admiratio-
ni quidem, at non amoris fuisse. Illud enim
ex virtutis amore ac studio, hoc autem ex
eo quod res eas, quæ inuidiam afferebant,
fugeret, peræquè consequeretur: quippe
qui etiã, ob animi moderationē & hone-
statem & æqualibus suis antiquior, & se-
niorum æqualis esse videretur: quod vide-
licet, & illos monere posset, & his nullam
corrigeni sui anam porrigeret.

Hesychio clarissimo. 156.

Te quidem splendidam domum, atque
omni admiratione sublimiorem, extruxis-
se aiunt: at interim animam, tanquam vi-
lissimum aliquod ac nullius omnino pre-
tij, neglexis. Hæc igitur scito, te haud
probum cõsiliu inire. Nam domus qui-
dem tua in posterum quoque auaritiã
tuã etiam tacens, prædicabit: at anima
horridos cruciatu sustinebit.